

derjydske Landsdele, og at Indenrigsministeren bemyndiges til at tilstaa saadanne Lempelser ved Lovens Gennemførelse, som paa Grund af de særlige Forhold findes ønskelige.

I Bemærkningerne udtales bl. a., at ikke alle de polske Sæsonarbejdere, som siden Krigsaarene har opholdt sig her i Landet, endnu har kunnet vende tilbage til deres Hjemland, hvorfor det anses ønskeligt at forlænge Loven, samtidig med at der søges truffet Foranstaltning til en snarlig Hjemsendelse af dem. — Hvad angaar Udvidelsen af Loven af 1. April 1921 til de sønderjydske Landsdele, udtales, at en saadan Udvidelse hidtil har maattet anses for betænkelig bl. a. under Hensyn til, at der i den nærmeste Tid efter Indlemmelsen endnu fandtes en Del Krigsfanger i Sønderjylland, paa hvilke man maatte anse det for utilraadeligt at anvende Lovens Bestemmelser, men at man nu maa anse det for rettest, at Lovens Gyldighed udvides til det nævnte Omraade med den ovenfor omtalte Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at tilstaa saadanne Lempelser ved Gennemførelsen, som de særlige Forhold maatte paakræve. — Angaaende disse Forhold udtaler Statspolitietts Chef i en Skrivelse til Justitsministeriet — Skrivelsen findes optrykt som Bilag til Folketingsudvalgets Betænkning — blandt andet følgende: »Der er endnu i Særdeleshed i Sønderjylland adskillige Landarbejdere af polsk og russisk Nationalitet tilbage, som i sin Tid er kommet ind som Krigsfanger eller Flygtninge. Det er mig bekendt, at de paa flere Steder tager Arbejdet op for dansk Arbejdskraft, og jeg maa formene, at det vilde være heldigt, om man i Løbet af indeværende Aar fik disse Udlændinge — af hvilke flere fører en ret løs Tilværelse som Daglejere, Tørvearbejdere, Mergelarbejdere o. l. — til at rejse hjem i det Omfang, saadan Hjemrejse er mulig — hvilket i hvert Fald for Tiden er Tilfældet for de polske Undersaatters Vedkommende.«

Under Henvisning hertil rettedes i Folketinget fra socialdemokratisk Side en Henstilling til Ministeren om snarlig Hjemsendelse af de paagældende Arbejdere. Ministeren lovede at tage Henstillingen under Overvejelse, idet han dog pegede paa de dermed forbundne Vanskeligheder. — I øvrigt fremsattes fra samme Partis Side under Forhandlingerne stærke Tvivl om Nødvendigheden af Fornyselsen af Loven, men hele Udvalget indstillede Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, idet man dog udtalte i Betænkningen sin »Forventning om, at man med denne Forlængelse af Lovens Gyldighed vil kunne afslutte den midlertidige Lovgivning paa dette Omraade«. — Loven vedtoges saaledes enstemmigt i begge Ting.